

[Ninn-Hansen]

har til, hvor mange af dem, der har været deltagere i forsøget, der kommer ind på en normal arbejdsplads – er der ikke umiddelbart noget, der siger, at disse forsøg bør betvirke, at man nu vedtager en ungdomsgaranti. Men vi er da indstillet på at afvente – hvad arbejdsministeren også henviser til – den rapport, der kommer i august måned. Vi synes egentlig, at det var rimeligt og rigtigt at vente til den tid.

Der kan være noget rigtigt i, at unge bliver placeret således, at de kan få en uddannelse og beskæftigelse. I Hobro har de noget i gang, som vi i det konservative folkeparti synes er tiltalende. Det er for en yngre gruppe alene. Der er et nært og stærkt samarbejde med det private erhvervsliv for at placere de unge i uddannelsen og beskæftigelsen. Der kan vi måske hente noget rigtigt. Men vi skal da vide, synes jeg, hvad vi gør, inden man vedtager et sådant forslag. Ungdomsgaranti lyder selvfølgelig godt, men det har jo ikke den store værdi, hvis det ikke har et indhold.

Foreløbig vil vi altså igennem en udvalgsbehandling, som vi ikke kan love bliver kort, gerne have at vide, hvad indholdet egentlig skulle være, og hvad man forpligter sig til, hvis man stemmer for dette forslag til beslutning.

Hans Jørgen Holm (V):

Det er med en stille undren, man læser dette forslag til folketingsbeslutning. Så vidt jeg har kunnet læse det, også bemærkningerne, pålægger det regeringen at gøre det, regeringen hele tiden har agtet at gøre, som det fremgik af arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1982, og som det fremgik af behandlingen af martspakken.

Hvad der egentlig skulle betinge, at vi skal vedtage en folketingsbeslutning her, inden folketinget bliver hjemsendt, ja, det skulle vel fremgå af bemærkningerne, hvor vi fik en nøjere konkretisering af, hvad det egentlig var, man fra regeringens side havde forestillet sig, men det fremgår ikke. Som den socialdemokratiske ordfører understregede, er det nogle meget løse formuleringer om, hvad en ungdomsgarantiordning egentlig skal indebære. Det må undre så meget mere, som arbejdsministeren i bemærkningerne til forslaget understreger, at vi skal afvente resulta-

terne i de to forsøgsamter, og disse resultater eller evalueringer kommer først i august måned. Forslaget virker egentlig overflødigt i denne sammenhæng.

Derfor kan ideerne, intentionerne, bag ved forslaget være gode nok, og jeg skal på venstres vegne sige, at der er dele af forslaget, som vi er positivt indstillet over for.

Det drejer sig i første række om de forslag, vi allerede har til behandling i folketinget, og som, så vidt jeg kan forstå forslaget til folketingsbeslutning, er den væsentligste del af ungdomsgarantiordningen, nemlig ungdomsvejledningen og fremskaffelsen af lære- og praktikpladser. Når det – formentlig – er vedtaget, så kan man jo spørge: hvad er det så mere, at denne folketingsbeslutning skal lægge op til? Ministeren kan måske løfte sløret for her i svarrunden, hvad det egentlig er, man har forestillet sig.

Hvis det drejer sig om, at man skal give en beskæftigelsesgaranti, som skal betinges af gennemførelse af en jobkabelsordning, og det er det, der skal være garantien, ja, så vil jeg på venstres vegne sige, at dér skal man ikke regne med vor støtte. Men når det drejer sig om at få de unge løftet fra skolen over i en positiv erhvervsudvikling, enten i form af uddannelse eller i form af et positivt erhvervsforløb, ja, så vil vi gerne se på tingene. Men vi vil som den forrige ordfører også godt se, hvad der er i sækken, inden vi køber den.

Hvis der ligger i beslutningsforslaget noget af det, vi har set på arbejdsmarkedsudvalgets rejse til Århus amt, og det, der fremgår også fra Storstrøms amt, nemlig at det i væsentlig grad er beskæftigelsesprojekter, hvor vel den væsentligste begrundelse for, at disse projekter kører, er, at man har lønnen i forvejen, som det er blevet udtrykt, ja, så er vi meget betænkelige, for det vil sige, at det er produktioner, som på det almindelige arbejdsmarked vil være håbløst urentable, fordi de ikke kan give et afkast, en løn og en forrentning, som der stilles krav om i det danske samfund. Enten er det en indrømmelse af, at lønniveauet altså er for højt til, at vi kan holde folk i beskæftigelse, eller også er det et forsøg på at holde liv i produktioner, som bliver mere og mere urentable. Det vil i hvert fald for venstres vedkommende være den forkerte ende af det produktionsliv, vi skal støtte. Der drejer det sig om at få de højtløn-